

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Æbelø

Citation: Michaëlis, Sophus: "Æbelø", i Michaëlis, Sophus: *Æbelø*, 1895, s. 18. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-michs_04-shoot-idm139805118450368.pdf (tilgået 27. september 2021)

Anvendt udgave: Æbelø

« — — — » «Øen er min!» skreg Sølvør nu i dette Øjeblik, da han stod paa Taarnet og stirrede ud over Søen. Mindet om dette Møde var farend som et Lyn gennem hans Sind, og saa stærkt levede han det hele om i Erindringen, at hans Kind blev blussende rød netop der og kun der, hvor hendes Haand havde mærket den. Hans Blod blev optændt af Hævnlyst. Den Dag havde han været svimmel og svag af Foraarets stærke Luft. Han, som besad den ubændige Ungdoms Trang til at herske og tilegne sig alt, hvad der vakte hans Attraa, havde dengang mistet sin Selviskhed, fordi han ydmyget og blændet havde knælet for hendes aabenbaringsagtige Skønhed. Thi skøn var hun, og hun havde baaret en perlefylt Ærtebælg ved sit guldstukne Bælte. Han havde straks gættet sig til, at hun maatte være en Datter af Herren til Egenæs derovre hinsides Søen. Som en Falk havde han sultet efter at se hende igen, men det var ikke lykkedes ham, thi hun havde ikke oftere forvildet sig ind paa hans Skovomraade, og Sten Basse aabnede sin Gaard og sit Selskab for ingen.